
**KONVENCIJA
IZMEĐU SFR JUGOSLAVIJE I KRALJEVINE BELGIJE O PRIZNANJU I
IZVRŠENJU SUDSKIH ODLUKA O IZDRŽAVANJU OD
12. DECEMBRA 1973. GODINE***

Član 1.

1. Ova konvencija se primjenjuje:
 - a) na sudske odluke donijete u oblasti obaveza o zakonskom izdržavanju;
 - b) na sudske odluke o razvodu braka ukoliko se njima rješava o izdržavanju;
 - c) na poravnanja zaključena pred sudom u toku spora o izdržavanju ili pred nadležnim starateljskim organom i
 - d) na javne isprave kojima se utvrđuje saglasnost o izdržavanju.
2. Ova konvencija se ne primjenjuje na sudske odluke kojima se privremeno, do okončanja sudskog spora, određuje iznos izdržavanja.

Član 2.

1. Sudske odluke donijete na teritoriji jedne od država ugovornica priznaju se i proglašuju izvršnim na teritoriji druge države ugovornice, bez preispitivanja suštine, ako ispunjavaju sljedeće uslove:
 - a) da je sud bio nadležan na osnovu člana 5. ove konvencije;
 - b) da se odluka ne može više pobijati redovnim pravnim lijekom.
2. Da bi odluka bila proglašena izvršnom, treba osim toga da bude izvršena na teritoriji države u kojoj je donijeta.

Član 3.

Odluka zbog izostanka priznaće se i proglasiti izvršnom samo ako je akt kojim je pokrenut postupak uredno dostavljen ili saopšten izostaloj stranci i ako joj je ostavljen dovoljan rok za odbranu.

Član 4.

- Priznanje i izvršenje sudske odluke odbiće se u jednom od sljedećih slučajeva:
- 1) ako je očigledno u suprotnosti sa javnim poretkom zamoljene države;
 - 2) ako je spor između istih stranaka zasnovan na istim činjenicama i u istoj stvari:
 - a) u toku pred sudom zamoljene države kao prvim sudom pred kojim je pokrenut spor, ili
 - b) doveo do donošenja odluke u zamoljenoj državi, ili
 - c) doveo do donošenja odluke u nekoj drugoj državi i ako su ispunjeni uslovi za njeno priznanje i izvršenje u zamoljenoj državi;
 - 3) ako je odluka donijeta protiv lica čije prebivalište i boravište nije poznato i koje je, iz tih razloga, u postupku zastupao isključivo staralac.

* Konvencija je objavljena u "Službenom listu SFRJ" - Dodatak, br. 45/76, a stupila je na snagu 8. marta 1976.godine.

Član 5.

U smislu ove konvencije nadležnim se smatra sud države u kojoj je donijeta odluka ukoliko je ispunjen jedan od sljedećih uslova:

- a) ako je u vrijeme kad je postupak počeo tuženi imao svoje prebivalište ili uobičajeno boravište na teritoriji te države;
- b) ako su tužilac i tuženi imali svoje posljednje zajedničko prebivalište ili zajedničko uobičajeno boravište na teritoriji te države i ako je tužilac zadržao prebivalište ili uobičajeno boravište do trenutka kad je postupak počeo;
- c) ako su tužilac i tuženi državljani te države;
- d) ako se tuženi podvrgao nadležnosti suda koji je donio odluku, bilo izričito bilo upuštanjem u raspravljanje o glavnoj stvari, a da nije istakao prigovor nenadležnosti suda.

Član 6.

1. Postupak za priznavanje i izvršenje sudske odluke reguliše se zakonom zamoljene države, osim ako ovom konvencijom nije drukčije određeno.

2. Zahtjev za egzekvaturu sastavlja se na jeziku predviđenom zakonodavstvom zamoljene države.

Član 7.

1. Stranka koja traži priznanje ili izvršenje sudske odluke podnijeće:

- a) ovjereni prijepis odluke koji sadrži sve uslove potrebne da bude vjerodostojan;
- b) isprave kojima se potvrđuje da odluka ispunjava uslove predviđene članom 2, stav 1 tačka b), a prema okolnosti slučaja i uslova iz člana 2, stav 2;
- c) ispravu, ukoliko se radi o odluci zbog izostanka, kojom se utvrđuje da je akt o pokretanju postupka uredno dostavljen ili saopšten izostaloj stranci;
- d) prijevod gore navedenih isprava, na jednom od jezika zamoljene države, ovjeren od strane zakletog tumača.

2. Podnijete isprave oslobođene su legalizacije.

Član 8.

1. Odluka o egzekvaturi daće se, kako za već dospjele iznose izdržavanja tako i za iznose koji će dospjeti.

2. Sudske odluke kojim se mijenja iznos izdržavanja priznaju se i izvršavaju saglasno odredbama ove konvencije.

Član 9.

Poravnanja zaključena pred sudom ili starateljskim organom, kao i javne isprave, navedene u članu 1. koje su izvršene u jednoj od država ugovornica, biće proglašene izvršnim u drugoj državi pod istim uslovima kao i sudske odluke navedene u ovoj konvenciji, u mjeri u kojoj se ovi uslovi mogu na njih primijeniti.

Član 10.

1. Stranka koja je oslobođena od plaćanja troškova postupka u državi čiji je sud donio odluku uživaće ovo oslobođenje i u postupku za dobijanje odluke o egzekvaturi. Isprava o oslobođenju od plaćanja troškova postupka priložiće se uz zahtjev za egzekvaturu.

2. Nikakva kaucija ili depozit, bez obzira na njihov naziv, kao garancija za plaćanje troškova postupka, ne mogu biti zbog državljanstva, određeni stranci koja traži egzekvaturu.

Član 11.

Države ugovornice se obavezuju da olakšaju transfer iznosa određenih za izdržavanje kao i iznosa troškova nastalih u postupku egzekvature.

Član 12.

Ova konvencija se primjenjuje bez obzira na državljanstvo stranaka.

Član 13.

U primjeni ove konvencije jezici država ugovornica su:

za Jugoslaviju: srpskohrvatski, hrvatskosrpski, makedonski i slovenački,
za Belgiju: francuski i nizozemski.

Član 14.

Ova konvencija se primjenjuje i na prvostepene sudske odluke donijete u toku dvije godine koje prethode datumu stupanja na snagu konvencije, kao i na zaključena poravnanja i izdate javne isprave u ovom roku.

Član 15.

1. Ova konvencija podliježe ratifikaciji.
2. Ratifikacioni instrumenti biće razmijenjeni u Briselu, što je moguće prije.

Član 16.

Ova konvencija stupiće na snagu šezdeseti dan poslije razmjene ratifikacionih instrumenata.

Član 17.

Ova konvencija je zaključena na neodređeno vrijeme i ostaje na snazi godinu dana računajući od dana kada je jedna od država ugovornica bude pismeno otkazala.

Sačinjeno u Beogradu 12. decembra 1973. godine u dva primjerka na srpskohrvatskom i francuskom jeziku, s tim što su oba teksta podjednako vjerodostojna.